

ALL I PEBRE

15-M

Comença a quallar una maniobra cuinada en espais reservats de restaurants de luxe que passa per promoure una gran entesa entre el PSC i CiU després de les eleccions del 14-M. La tesi és que l'actual executiu no té ni la força ni l'estabilitat suficient per tirar endavant la governació de Catalunya. Naturalment, el culpable d'aquest desgavell seria ERC, que, segons els promotors de la maniobra, és un partit "poc madur" i excessivament "radical", com demostraria la reunió de Josep-Lluís Carod-Rovira amb la direcció d'ETA.

L'argument no és nou. Es tracta de recuperar de l'armari aquella antiga sociovergència, treure-li la pols, i allà on hi havia Serra i Roca, posar-hi Maragall i Mas. Al seu moment, el principal antídoto contra aquesta entesa transversal va ser Jordi Pujol, que sempre s'hi va oposar. Ara, a CiU, Pujol hi té un paper secundari i hi ha alguns dirigents de la federació nacionalista que no tindrien cap inconvenient a sacrificar Mas per recuperar una parcel·la de govern que els permetés sobreviure. En el PSC tampoc no es fan escarafalls a la proposta, no tant perquè la vulguin dur a terme sinó per extorquir una mica més ERC. La tesi dels socialistes per lligar curt els republicans és que ERC ha perdut la seva condició de partit clau de la governabilitat, perquè CiU ja no vol pactar amb Carod sinó amb el PSC.

Aquesta maniobra quedarà avortada si el 14-M Carod-Rovira obté un resultat espectacular, que el situï de nou com a home fort de la política catalana. Si fracassa, però, el 15-M poden començar a canviar moltes coses per aconseguir que res no canviï, que és el gran objectiu de la sociovergència.

Pere Martí

La crònica

Antinarcoòtics que **trafiquen** i candidat que fa **vacances**

Dimarts, 10 de febrer

Rumors de política lingüística balear.

Després de l'anul·lació per part del Tribunal Superior de Justícia de les Balears del decret del Govern balear que "alliberava" del català un segment de funcionaris, que provocà un gran malestar en el si de l'executiu de Jaume Matas, es disparren els rumors sobre una possible decisió del PP de canviar o derogar decrets i lleis de normalització del català. En el Parlament, durant el ple que se celebra cada dimarts, els diputats de l'oposició comenten la possibilitat. Ningú no sap d'on surten exactament els rumors, però fins i tot n'hi ha que donen per cert un presumpte viatge de la cúpula del PP illenc a Madrid perquè els donàs permís per entrar a sac contra les lleis i normes de normalització. I diuen que ja tenen aquest premís.

El Cabanyal, a Brussel·les. Una representació de la Plataforma Salvem el Cabanyal - Banyamellar - Cap de França viatja a Brussel·les per manifestar-se els dos dies següents davant el Comitè de les Regions amb el lema: "Sí a la Copa de l'Amèrica - No a la destrucció del patrimoni cultural europeu". Aquesta plataforma en defensa de l'antic poble mariner i ara barri de València ha volgut fer sentir la seva veu a Europa coincidint amb la visita que diversos representants municipals i autonòmics valencians han fet al mateix Comitè de les Regions, per explicar que el PP "ha autoritzat un projecte d'urbanisme que destruiria 1.651 vivendes i més de 2.500 persones es veurien forçades a abandonar al seu entorn social i cultural".

Dimecres, 11 de febrer

Bon tren de vida. L'executiu català vol furgar en la ferida que ha trobat als comptes de l'empresa pública Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC). El conseller del ram, Joaquim Nadal, diu que s'ha obert un expedient i que actuarà legalment si es comproven

les irregularitats. El cas és que un total de dotze directius de FGC van cobrar, l'any 2000, complements de pensions per un valor total de 2,5 milions d'euros (més de 400 milions de pessetes), però el pagament d'aquests complements està prohibit des del 1986. A més, el Govern de la Generalitat va blindar el contracte d'Antonio Herce, aleshores president de FGC i destituït fa uns dies, contravenint una altra llei catalana que prohibeix establir clàusules d'indemnització per rescissió de contractes d'alts directius. La indemnització que ara hauria de cobrar Herce és de 360.000 euros. L'exconseller en cap Artur Mas diu que l'actual Govern és qui ha de solucionar el problema.

Per acabar-ho d'adobar, descobreixen que FGC va comprar -fent servir, com a mitjancera, una empresa valenciana propietat de l'enginyer Juan Broseta- cinc-centes rodes de ferrocarril al doble de preu que el que pagà pel mateix producte el Metro de Barcelona.

Desmantellada la brigada antinarcoòtica. Dos dels guàrdies civils detinguts reconeixen haver col·laborat com a mínim en cinc desembarcaments d'haixix al litoral. D'entre els que neguen la seva pertinença a cap banda narcotraficant, n'hi ha que admeten l'apropiació, junt amb d'altres (caporal inclòs) de dos fardells decomissats de 50 quilos d'haixix. Dels nou guàrdies civils que formaven la unitat antidroga d'aquest cos a Santa Pola (Baix Vinalopó) ja hi ha sis que han estat detinguts precisament per la seva presumpta relació amb el narcotràfic. Qui vigila els vigilants?

Dijous, 12 de febrer

Guerra de nervis i enquestes. En aquesta campanya electoral balear es produeix un fet curiós. Les enquestes, com sempre, s'han convertit en un instrument més de la disputa. Però en aquesta ocasió totes surten del PP, que les filtra segons li interessa i, a més, amb su-

El barri del Cabanyal, a València, amenaçat per un projecte urbanístic que vol tirar endavant el PP, fa sentir la seva veu a Brussel·les.

A sota, Josep-Lluís Carod-Rovira, qui ha pres forces a l'Alguer, l'extrem més oriental dels Països Catalans, de cara a una campanya electoral que es presenta moguda. Com sempre... o més.

posats (mai no les mostra) resultats contradictoris. Primer assegurava tenir-ne una que li consolidava el cinquè diputat amb aspiracions del sisè (sobre vuit). Llavors, que el resultat més probable era cinc (PP) a dos (PSOE), i que l'altre escó seria per a la coalició Progressistes de Balears (PSM, EU, Els Verds i ERC) i, la setmana passada, deia que el resultat seria cinc diputats per a ells i tres per als socialistes.

Segona volta a la Politècnica. Se celebren les eleccions més renyides a la Universitat Politècnica de València entre Justo Nieto, que és rector des de fa divuit anys, i tres candidats més. Nieto obté el 47% dels vots, però no té garantida la reelecció. Un altre dels candidats, Juan José Moragues, obté el 38,7% i pot arrebregar en la segona volta, que se celebra aquest 17 de febrer, bona part dels vots de les altres dues candidatures presentades.

Durant tota la setmana

Carod, de vacances. El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, se'n va a refer-se de les ferides en terres d'ultramar catalanes. L'exconseller en cap de la Generalitat de Catalunya, ara cap de llista d'ERC per Madrid, agafa uns dies de vacances i va a l'Alguer. Des d'aquesta ciutat, la més oriental de les catalanes, es devien sentir, però, les batusses que hi va haver entre Govern i oposició en la que va ser la primera sessió del ple del Parlament de la nova legislatura, dimecres 11 de febrer. Uns per fer veure que tot va sobre rodes, els altres, que el vaixell s'enfonsa. I sempre, malgrat no ser-hi, Carod de boca en boca. I ell, acotxat per les musses de la brisa algueresa.

Un diputat en els pasadissos afegia un toc d'humor a la rocambolesca sessió: "Amb una mica de sort, Carod no haurà de dur càmera, algú altre ja li haurà fet les fotos."

De baix perfil

El que tenen de bo, o no tan bo, aquestes properes eleccions aquí al País Valencià, i especialment en el cap i casal, és que ben just tenen projecció mediàtica o cívica. Les falles invasives ja comencen a tallar carrers amb la instal·lació de les lluminàries i acaparen abundants espais informatius. En canvi, poc se sap de les candidatures, a excepció de la popular, encapçalada pel ministre i ex-Molt Honorable Eduardo Zaplana, portent d'ubiquïtat i capaç per si sol de tirar avant, a més, les dels seus confreres d'Alacant i Castelló. Se'l podrà criticar tant com es vulga, però ningú no podrà negar-li la laboriositat. En el front progressista, per contra, continuen vetllant les armes per a un combat —la cita electoral— que no sembla que els preocupe gaire. El pitjor és que, com sospitàvem, els caps de llista, i singularment els socialistes, no tenen res a dir i prudentment callen per no proferir foteses com la que va deixar anar un dia d'aquests Carme Alborch, membre de l'*staff* socialista madrileny i número 1 per València: "El PSPV vol que tots sigam feliços." Sant Antoni de Gavarda, també, no et fot. I mentrestant, els escàndols del president de la Diputació de Castelló, el regidor bregós d'Oriola, la guerra de l'Iraq o el trencament de les nostres relacions amb Europa i etcètera etcètera no mereixen l'atenció dels futurs diputats. Deuen creure que, condemnats com estan a podrir-se en l'oposició, serà millor no fustigar massa l'adversari, no siga cas que un dia necessiten els seus favors. Al cap i a la fi, tenint ja a la vista els programes i les disposicions, les diferències s'atenuen de manera alarmant. És clar que sempre ens quedarà Esquerra Unida per assossegat la nostra consciència.

J. J. Pérez Benlloch